

סמורת הש"ס

(א) ביק י: טו: (ב) ביק
ליג: (ג) (לפני מה: ביק
סה: (ד) (ויק: כג:
(ה) ומל ואל נאלץ בערין
ואלו יל שרין ערין בערין
ערך ארס: (ו) (ג) (ג)
התקין: (ז) (נר: טו:
(ח) מנחות ג: (תוספתא
ביק פ"ט: (ט) (ויק: כג:
(י) מילתא קדושתא ע"ל:
(יא) (ויק: טו: מל: כג: ד"ה
אמר תוספות מנחות ט:
ד"ה ואלו לאמר וכו'
ב"רס"ח

תורה אור השלם

- 1. ואשי כי יכה כל נפש
אדם מות יוקח:
יקרא כ"ד
2. והקב"א יהוה או ה"לם
הנלוים יהוה יוקח כי
דבר פרה ה' אלהים
המוריא אתכם מ"ר
מזרים והפרך מביט
עבדים לה' ויך מן הדרך
אשר עזר ה' אלהיך
ללכת בה ובצרת רגע
מקרב: ר"כ"ס י"ג
3. ואם שור נגח הוא
מחמל שלשם ודוער
בבעלי ולא ישמרו
ודמית איש או אשה
השור יסקל וגם בעלי
יוקח: שבות כ"ט
4. אם יקום והתהלך
בח"ץ על משענת ונקח
הקבה קר בשתי ידע
ורפא רפא:
שבות כ"א י"ט

מוקף רש"י

בהורו עשרה בני אדם
כ"ר פטורין: שאין ידוע על
יד מי מהם וידיעין
שיה לן נפש אדם לל
הנפש: וכן שאן מכה לל
הנפש ופטורים מיתה: (שם
כ"ז): וכל עדות שאי
אתה יכול להדימה לא
שמה עדות: דכ"מ
אמר (דכ"ס טו) והרשו
הסופים היטב והיה עד
שקר בעד וכו' וישמע לו
לאמר וחס לפשות וכו'
עדות אשה יוכל לקיים כה
מרת אשה היא עדות וכו'
לא (ל' פסחים י"ב: ג"ע"ו
ל"ג"א): בין שידי הוא
עומד: וכל כותה הנפש
אל האדם וביק כ"ג:
לפיכך מביש בס"ח:
דכ"ה ליה שאלו הנה
בכ"ף: שהיה משה הוא
ולא נזכר: (שם)
בסקילה: מדי שור הנה
אדם דכ"ס השור יסקל
(שם): שרגלים לברר:
שלא מחמת ההלל: ואלו
ומתלה יקל ממה שיהיה
(נ"ו ט"ה):

הגשרפין פרק תשיעי סנהדרין

עת.

עין משפט
נר מצוה

בה א מ"י פ"ד מהל' רוח
הלכה ו' סמג' לאון
קמג:
ב"ב ב מ"י פ"ב הלכה
ה:
ב"ב ג מ"י פ"ג הלכה ו':
ב"ב ד מ"י פ"ד הלכה
ב"ב ז מ"י פ"ה הלכה
א' (שור אה"ע ט"ו ז):
ל' ח ט מ"י פ"ב מהל'
עדות הלכה ז:
ל"א י"ב מ"י פ"ו מהל' שוק
מתוך הלכה ז:
ל"ב מ מ"י פ"ד מהל' רוח
הלכה ה':

בגוסס כ"ד ארס. תימה אותו שעשאו גוסס אמאי פטור הא
רוב גוססין למיתה? ואמרין כ"ד ארס פ"ב ב"ב סורר (לעיל דף
ט"ט): דהולטין כ"ד ארס והמכה חבירו ואמרוהו למיתה
ומת מי לא מייחב והא נמי אמרו למיתה הוא י"ל דכיון שהקילה
עליו מורה שמוגשין אותו כדאמרין
בסמוך ואע"פ שאמרוהו למיתה אין
הורגין כל זמן שהוא חי וזמנין נמי
לדומדין למיתה ומי אף על גב דרובא
מימי הלכך כיון שכל אחר והרנו
פטור ומדע דהא אשכחן גוסס כ"ד
שמים דנחשב כחי לחייב את ההורג
אע"ג דרוב גוססין למיתה הלכך אין
לתמוה בגוסס כ"ד ארס אם נחשבו
כחי לפטור מי שעשאו גוסס:

מ"ד פ"ב ל"ה ט"רישא וכו'. אף
על גב דקראי ק"ל דרשי
אזטרין ליה להני טעמי:
ההורג את הטריפה פטור. אפי'
למ"ד טריפה חיה דקפ"ה
שימות כחלה זו ומדע חיה רבא
אית ליה טריפה חיה כפרק קמ"א
דמנורה (דף י"א: וס"ט) ומיהו נראה
דהאס גרסינן רבא נר פלוגמיה של
רב חסדא ועוד דכ"מיה הפוסק
כפרק קמ"א דכ"מיה (דף ג. וס"ט):
בפני בית דין חייב. כגון דלאוהו
כיום שדנין על ראיסת דלי
לאוהו גלילה כני עדות כדמסא
כהחול (ביק ד' ז: וס"ט) ויזון דכני
עדות בעינין עדות שאמה יכול
אע"ג דכ"מיה פ"ק ד' ו' (שם דף
מ"ד): פטרינן לכני שמעון שור
שנתכין להרוג את זה והרג את זה
טעמא דכ"מיה כעליון כן מיתא
השור לא דמי דהתם טעמא שיה
לשניהם אבל הכא כ"ד ארס שייך לפטור
מטעם עדות שאי אמה יכול להימה
וכשור לא שייך דאם החמו עדים
משלמים דמי שור טריפה לבעלים:
מג"ף

ב"ד חייב שלא בפני ב"ד פטור בפני ב"ד חייב דכתיב: ובערת הרע מקרבך
שלא בפני ב"ד פטור דהויא לה עדות שאי אתה יכול להימה הא תו למה לי
היינו הך הרובע את הטריפה איצטריכא ליה מהו דתימא ליהוי כמאן
דמשמש מת וליפטר קמ"ל דמשום הנאה הוא והא אית ליה הנאה ואמר
רב אשי אמר אפילו עדי טריפה שהחמו אין נהרגין עדי טריפה שהחמו נהרגין
ואמר רבא שור טריפה שהרג חייב ושור של אדם טריפה שהרג פטור וגם
טעמא אמר קרא יהשור יסקל וגם בעליו יומת כל היכא דקרינא ביה וגם
בעליו יומת קרינא ביה השור יסקל וכל היכא דלא קרינא ביה וגם בעליו יומת
לא קרינא ביה השור יסקל רב אשי אמר אפילו שור טריפה נמי שהרג פטור
מאי טעמא כיון דאילו בעלים הוו פטורי שור נמי פטור: שיסה בו את הכלב
וכו': אמר רב אחא בר יעקב כשתמצא לומר לדברי ר' יהודה ארס נחש
בין שינוי הוא עומד לפיכך כ"מכיש בס"ח נחש פטור לדברי חכמים ארס
נחש מעצמו הוא מקיא לפיכך נחש בסקילה א"ה מכיש פטור:
מתני' והמכה את חבירו בין באבן בין באגרופ ואמרוהו למיתה והיקל
ממה שהיה ולאחר מבאן הכבד ומת חייב ר' נחמיה אמר פטור שרגלים
לדבר: **גמ'** חנו רבנן את זו דרש רבי נחמיה יאם יקום והתהלך בחוץ
על

עדים כדאמרין לעיל שור נמי לא מקטיל: כיון דאילו הו בעלים. טריפה דכ"מיה לא הו מקטיל דהא למיתה
בעלים הוקש: **שיסה** גיריה: **השיך** שאלח הנחש והולכו והשיך הנחש כששור: בין שינוי עומד. והרי הוא כחוקע ספין כששור
ללא נחמא הוא שחרי כלי משחיתו כ"ד: **מכיש** כ"מכיש. כ"דן רולח: **מעצמו** מקיא. כ"מכישו וכשהשיכו זה עדיין אין בו
כדי להמית לפיכך גרמא כשעלמה הוא אף על פי שיועד שסופו להקיא מיהו לאו מנחמו מיתא: **לפיכך נחש** כשעלמה. כ"דן שור
שהמית דכל כהמה ומיה כשור הן אלא שדכר הכמוז כהמה: **מתני'** ואמרוהו למיסה. בית דין. אבל אמרוהו מחילה לחיים
אפילו לרבנן פטור דלקמן [ש"כ]: **ויסקל ממה** ש"ס. ומזרו ואמרוהו לחיים: **שרגלים** לדבר. שלא מת מחמת מכה זו שחרי ה'קל:
גמ'